

392R0830

3.4.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 88/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 830/92

av den 30 mars 1992

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa polyestergarner (av syntetstapelfibrer) med ursprung i Taiwan, Indonesien, Indien, Kina och Turkiet samt om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 12 i denna,

efter att ha inlämnat en formell ansökan till Associationsrådet för EEG—Turkiet enligt artikel 47.1 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en association mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet⁽²⁾, och i avsaknad av ett beslut av nämnda associationsråd inom den frist som avses i artikel 47.2 i detta protokoll,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovanstående förordning, och

med beaktande av följande:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Kommissionen införde genom förordning (EEG) nr 2904/91⁽³⁾ en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av vissa garner av polyesterstapelfibrer enligt KN-nummer 5509 21 10, 5509 21 90, 5509 22 10, 5509 22 90, 5509 51 00 och 5509 53 00 med ursprung i Taiwan, Indonesien, Indien, Kina och Turkiet och avslutade antidumpningsförfarandet beträffande import av sådana garner med ursprung i Sydkorea samt beträffande import av sytråd enligt KN-nummer 5508 10 11 med ursprung i samtliga länder som berörs av förfarandet.

⁽¹⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 293, 29.12.1972, s. 4.

⁽³⁾ EGT nr L 276, 3.10.1991, s. 7.

Vidare förlängdes genom rådets förordning (EEG) nr 202/92⁽⁴⁾ den preliminära tullens giltighetstid med en period på högst två månader.

B. TERFÖLJANDE FÖRFARANDE

2. Efter det att den preliminära antidumpningstullen införts beviljade kommissionen de berörda parter som begärt att få yttra sig tillfälle till detta. Parterna framförde också skriftligen sina synpunkter på slutsatserna.
3. Några exportörer, som inte gett sig till känna för kommissionen inom den frist som angetts i tillkännagivandet om förfarandets inledande, besvarade i allmänhet kommissionens frågeformulär långt efter det att kontroll på platsen ägt rum i de exporterande länderna och i många fall efter det att de provisoriska åtgärderna beslutats. Dessa exportörer fick på begäran yttra sig för kommissionen men även om deras synpunkter övervägdes skulle förfarandet ha försenats alltför mycket om en ny utredning hade utförts beträffande någon av exportörerna. Deras svar på frågeformulären måste därför lämnas utan avseende.
4. Parterna informerades på begäran om de viktigaste uppgifter och överväganden på grundval av vilka det skulle rekommenderas ett införande av slutgiltig tull och ett slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär tull. De beviljades också en frist inom vilken de kunde lämna synpunkter på denna information.
5. Parternas muntliga och skriftliga inlägg och kommentarer övervägdes och vid behov ändrades kommissionens slutsatser med hänsyn till dessa.

⁽⁴⁾ EGT nr L 21, 30.1.1992, s. 31.

6. På grund av förfarandets komplexitet, särskilt den omfattande verifieringen av den stora mängden av uppgifter och de talrika argument som framfördes, kunde utredningen inte slutföras inom den normala fristen, såsom omnämns i punkt 9 i rådets förordning (EEG) nr 2904/91.

C. PRODUKTER SOM OMFATTAS AV UTREDNINGEN OCH LIKADANA PRODUKTER

i) Definition av produkten

7. Fédération internationale de la filerie anförde, och den gemenskapsimportör som färdigbehandlar sytråd och som hänvisas till i punkt 11 i förordning (EEG) nr 2904/91, vidhöll att de så kallade gråa garnerna, dvs. garner av 100 % polyester som används för framställning av sytråd, borde anses vara en annan produkt än de andra polyestergarnerna av stapelfibrer som omfattas av förfarandet eftersom de har andra tekniska egenskaper och en annan slutlig användning. På det hela taget har dock inga nya bevis framförts för att de särskilda egenskaper som påstods finnas i dessa s.k. gråa garner inte skulle finnas även hos andra garner som används till stickning och vävning.

Rådet bekräftar kommissionens slutsatser i denna fråga enligt punkterna 10 och 11 i förordning (EEG) nr 2904/91.

ii) Likadan produkt

8. I punkt 12 i förordning (EEG) nr 2904/91 konstaterade kommissionen att alla polyestergarner som tillverkades i de exporterande länder som omfattades av förfarandet och de garner som tillverkades i gemenskapen var likadana produkter. En kinesisk exportör hävdade att de garner som företaget exporterade till gemenskapen inte kan anses vara en likadan produkt som vare sig de garner som framställs i gemenskapen eller de som tillverkas i de andra länderna som omfattas av förfarandet. Som stöd för sitt argument hävdar den berörda exportören att de garner som företaget exporterade till gemenskapen under utredningsperioden tillverkades på annat sätt, dvs. de var inte luftsplitsade, hade sämre spolning, och rykte om sig att vara av dålig kvalitet och användes för att väva tyger av låg kvalitet.

Att de berörda kinesiska garnerna inte är luftsplitsade och har sämre spolning ändrar inte det faktum att de och alla andra berörda garner är tillverkade med samma grundteknik och är likadana beträffande sina väsentliga fysiska och tekniska egenskaper.

De påstådda skillnaderna beträffande användningsområden och kunduppfattning för de berörda kinesiska garnerna berör dessutom endast kvaliteten på dessa garner och kan inte anses väsentliga för definitionen av likadan produkt i detta förfarande.

Under dessa omständigheter har kommissionen kommit till slutsatsen att de berörda kinesiska garnerna och de polyestergarner som tillverkas i såväl de övriga exporterande länderna som i gemenskapen är likadana produkter enligt förordning (EEG) nr 2423/88.

Rådet bekräftar denna slutsats.

C. DUMPNING

i) Normalvärde

9. Med tanke på det slutgiltiga utredningsresultatet fastställdes normalvärdet på grundval av samma metoder som de som användes för det preliminära fastställandet av dumpning.
10. Två indiska exportörer gjorde gällande att vissa kostnader och utgifter, vid konstruktionen av normalvärdet för de exporterade garnerna, borde fördelas på grundval av den mängd garner som framställs under en bestämd tidsperiod och inte i förhållande till omsättningen. Kommissionen ansåg, på grundval av ytterligare framlagda bevis, att detta var godtagbart för den ena av exportörerna med hänsyn till vissa allmänna produktionsomkostnader. Beträffande finansiella utgifter har kommissionen omprövat sitt preliminära beslut och också godtagit denna fördelningsmetod för bägge de berörda exportörerna i fråga om den del av dessa utgifter som föreföll ha ett klart samband med finansieringen av fabriksanläggningar och maskiner. Då det inte föreligger några redovisningsdata som talar för fördelningen av de övriga utgifterna på en annan grundval än omsättningen, anser kommissionen att exportörernas krav beträffande dessa utgifter bör avvisas.
11. Den ena av de exportörer som nämns i punkt 10 hävdade också att de utgifter som beaktats vid konstruktionen av normalvärdet borde ha minskats med en del av vissa av företagets intäkter. Eftersom dessa intäkter varken föreföll vara regelbundna eller stå i direkt samband med den berörda produkten finner kommissionen att kravet bör avvisas.

12. Två indiska exportörer hävdade att kommissionen, vid konstruktionen av normalvärdet för den exporterade produkten, vilken inte såldes på hemmamarknaden, felaktigt hade ansett att de berörda garnerna var helt infärgade när de i själva verket endast var

det till en del. På grundval av de bevis som framlades av den ena av exportörerna har kommissionen gjort en ny beräkning av det konstruerade normalvärdet för vissa av dessa garner. Vad gäller den andra exportören anses de bevis som mottagits vara alltför otillräckliga för att kommissionen skall kunna ändra sina preliminära utredningsresultat.

13. En annan indisk exportör gjorde gällande att de råvarukostnader som kommissionen tillämpat vid konstruktionen av normalvärdet för de exporterade garnerna var högre än den faktiska kostnaderna. De bevis som exportören framlagt som stöd för sitt påstående skilde sig dock avsevärt från dem som kommissionen fått tillgång till och kontrollerat på platsen och kommissionen anser därför att påståendet bör avvisas.
14. Mot bakgrund av ovanstående överväganden bekräftar rådet kommissionens slutsatser.

Då det inte föreligger några andra argument från de berörda parterna än de som nämns i punkt 10–13, bekräftar rådet också den metod som använts för fastställande av normalvärdet och som beskrivs i punkt 13–19 i förordning (EEG) nr 2904/91.

ii) Exportpris

15. Då det inte föreligger några sakliga kommentarer i detta avseende från de berörda parterna bekräftar rådet den metod för fastställande av exportpriserna som beskrivs i punkt 20–22 i förordning (EEG) nr 2904/91.

iii) Jämförelse

16. På det stadium i förfarandet då det preliminära beslutet fattades begärde några samarbetande indiska exportörer att avdrag skulle beviljas för importavgifter på råvaror som fysiskt ingår i den likadana produkten när denna är avsedd för förbrukning i Indien, men inte tas ut då produkten exporteras till gemenskapen. Avdraget beviljades i den mån som det framlades tillfredsställande bevisning för detta.
17. För tre indiska exportörer översteg den råvarumängd som faktiskt hade använts till framställning av den berörda produkten för export till gemenskapen under utredningsperioden den mängd som var befriad från importavgifter, varvid den överskjutande mängd

den utgjordes av råvaror som inköptes till inhemska priser och som enligt den indiska kompletteringsplanen vid en senare tidpunkt kan ersättas av råvaror som är befriade från importavgifter.

Två av de tre exportörerna har protesterat mot storleken på det avdrag som beviljats för importavgifter mot bakgrund av att de kostnader som kommissionen tillämpat vid beräkningen av avdraget för den mängd råvaror som är utöver den mängd som var befriad från importavgifter inte motsvarade de faktiska kostnaderna. Det var inte möjligt att fastställa dessa råvarukostnader på grundval av de dokument som kommissionen fått tillgång till i samband med kontrollen på platsen eftersom dokumenten var ofullständiga och inte medgav att kommissionen fördelade den senare importen av råvaror, som var befriade från importavgifter, på de exporttransaktioner under utredningsperioden för vilka det användes råvaror till hemmamarknadspriser. I enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88 ansåg kommissionen under dessa omständigheter att det var rimligt att beräkna avdraget för de berörda råvarorna på grundval av andra tillgängliga uppgifter, dvs. de internationella polyesterfiberpriserna för december 1989 såsom offentliggjorts i *Cotton Outlook*.

Flera månader efter kontrollen på platsen har de berörda exportörerna som stöd för sitt påstående förelagt dokument och fakturor som i detta stadium av förfarandet inte kan verifieras och därför inte kan beaktas. Kommissionen står fast vid sina utredningsresultat beträffande de avdrag som beviljats för importavgifter på råvaror för de bägge exportörerna i fråga.

18. En av de indiska exportörer som nämns i punkt 17 hävdade också att fraktkostnaderna för vissa exporttransaktioner med varuprover som sänts med flygfrakt borde anpassas till exportpriset på en nivå som motsvarar de genomsnittliga fraktkostnaderna för de övriga exporttransaktionerna. Med tanke på hur stora mängder transaktionerna omfattade är kommissionen av den uppfattningen att de inte kan anses som varuprover och att anpassningen därför måste baseras på transportkostnader som faktiskt redovisats. Samma exportör protesterade också mot beloppet för den anpassning till normalvärdet som kommissionen utfört med avseende på kassarabatter. Eftersom de bevis som anförts som stöd för detta påstående inte stämmer överens med vad som framkom i samband med undersökningen på plats hos exportören ser kommissionen ingen anledning att ändra sitt preliminära beslut.

19. I punkt 25 i förordning (EEG) nr 2904/91 godtog kommissionen, efter krav från flera indiska exportörer, ett avdrag för tull och indirekta skatter i tidigare led på material som används i produktionen av den likadana produkt som är avsedd att förbrukas i Indien, vilket återbetalas av den indiska staten när varan exporteras till gemenskapen.

20. Den klagande har hävdats att storleken på det beviljade avdraget inte är i överensstämmelse med artikel 2.10 b i förordning (EEG) nr 2423/88 eftersom det överstiger det tull- och skattebelopp som betalats för de material som används i produktionen av den likadana produkten.

Kommissionen upprepar att verifierade upplysningar bekräftar att det belopp som faktiskt återbetalats och beviljats som avdrag motsvarade tull och indirekt skatt som faktiskt betalats.

21. I punkt 18 i förordning (EEG) nr 2904/91 redogjorde kommissionen kort för anledningen till att den använt det konstruerade normalvärdet för den likadana produkt som tillverkats i Indien som grund för fastställandet av normalvärdet i Kina.

22. Av de anledningar som anges i punkt 8 krävde den berörda kinesiska exportören, om kommissionen inte godtog att företagets garner inte var likadana som andra polyestergarner som omfattades av förfarandet, att normalvärdet skulle justeras med tanke på de skillnader i de fysiska egenskaperna som påverkar jämförbarheten hos priserna mellan de berörda kinesiska garnerna och de indiska garnerna.

På grundval av de resultat som kommissionen kommit fram till under utredningen och de vidare bevis som exportören lade fram anser kommissionen det lämpligt att endast justera normalvärdet i den mån som marknadsvärdet påverkas av några av kvalitetskillnaderna, nämligen att garnerna inte är luftspiltade och har sämre spolning. Storleken på den begärda justeringen uppskattades därför rimligen till 5 % och normalvärdet reducerades i motsvarande grad.

23. Rådet bekräftar ovanstående utredningsresultat och slutsatser.

iv) Dumpningsmarginaler

24. Normalvärdet och exportpriserna jämfördes transaktion för transaktion för var och en av de berörda samarbetande exportörerna. Den slutliga genomgången av sakkförhållandena visar att det förekommit

dumpning i samband med import från samtliga berörda exportörer av denna produkt med ursprung i Taiwan, Indonesien, Indien, Kina och Turkiet, och att dumpningsmarginalen motsvarar det belopp med vilket det normalvärde som slutgiltigt fastställts efter den justering som beskrivs kortfattat i punkterna 10, 12 och 22 överstiger priset för export till gemenskapen.

25. I punkt 27 i förordning (EEG) nr 2904/91 ansåg kommissionen, på grund av att Kinas exportörer inte fritt kunde fastställa sina exportpriser, att en enig dumpningsmarginal skulle fastställas för dem alla med undantag av ett företag, Guangying Spinning Co. Ltd, för vilket en individuell dumpningsmarginal fastställdes. Detta företag är ett samriskföretag bestående av kompanjoner från Kina och Hongkong där det sistnämnda företaget är närtstående till en gemenskapskoncern som importerar produkten i fråga.

26. Den klagande har gjort gällande att om denna exportör särbehandlades skulle det innebära en diskriminering av andra producenter i gemenskapen som också importerar denna produkt.

Det faktum att Guangying Spinning Co. Ltd genom sin kompanjon i Hongkong är närtstående denna gemenskapskoncern saknar betydelse för kommissionens övervägande om att bevilja särbehandling av denna exportör. Såsom det beskrivs i punkt 27 i förordning (EEG) nr 2904/91 är anledningen till att särbehandla Guangying Spinning Co. Ltd att företaget åtnjuter en viss grad av ekonomiskt oberoende i Kina. Enligt kommissionens mening är detta tillräckligt för att utgå från att eventuella åtgärder inte kommer av kringgås genom export som kanaliseras via detta företag från andra exportörer i Kina som har högre dumpningsmarginaler. Under dessa omständigheter kan diskriminering inte konstateras och den klagandes argument kan inte godtas.

27. För de samarbetande indiska exportörer som inte valdes ut för utredningen har kommissionen, av de anledningar som anges i punkt 5 i förordning (EEG) nr 2904/91, tillämpat den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställdes slutgiltigt för de indiska exportörer som ingick i utredningen.

Den klagande har opponerat sig mot denna metod på grund av att varje fastställd dumpningsmarginal som antingen avviker från en individuell dumpningsmarginal eller en som är generell för hela landet, blir godtycklig.

Emellertid innebar den alternativa metod som den klagande föreslog endast en lika avvikande dumpningsmarginal för de samarbetande exportörer som inte valts ut för utredningen, men på en högre nivå än den som fastställts av kommissionen.

Eftersom beslutet om vilka företag som skulle ingå i utredningen fattades av kommissionen och alla samarbetande exportörer meddelades därom redan vid utredningens början och då inte gjorde några invändningar, finner kommissionen ingen anledning till att ändra den metod som används.

28. Följande vägda genomsnittliga dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av cif-priset fritt gemenskapens gräns, gäller för vardera exportör:

a) <i>Taiwan</i>	
Chung Shing Textile Company Ltd, Taipei	2,2 %
b) <i>Indonesien</i>	
PT Kewairam Indonesia, Bandung	0,2 %
c) <i>Indien</i>	
Banswara Syntex Ltd, Bombay	2,2 %
The Coimbatore Pioneer Mills Ltd, Coimbatore	3,3 %
Modern Syntex Ltd, Bombay	2,0 %
Rajasthan Spinning & Weaving Mills Ltd, Gulapura	2,0 %
Reliance Chemotex Industries Ltd, Bombay	2,1 %
The Shree Meenakshi Mills Ltd, Madurai	7,8 %
Shree Satyam Spinning & Weaving Mills Ltd, Secunderabad	5,4 %

Det vägda genomsnittet av dumpningsmarginalerna för ovanstående kontrollerade exportörer uppgår till 2,9 %. Denna procentsats betraktas som en relevant dumpningsmarginal för de samarbetande exportörer i Indien som inte ingick i utredningen.

d) <i>Kina</i>	
Chinatex Non-Cotton Yarns & Fabrics Import and Export Co., Beijing	23,5 %
Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou	0,2 %
e) <i>Turkiet</i>	
Bisas Bursa Iplik Sanayii AS, Bursa	10,1 %
Ceytas Ceyhan Tekstil Sanayii AS, Ceyhan, Adana	2,6 %
Soktas Pamuk ve Tarim Urünlerini Deger Pendirie Ticaret ve Sanayii AS, Söke	4,1 %

29. De dumpningsmarginaler som konstaterats för Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou och PT Kewairam Indonesia, Bandung kan betraktas som alltför obetydliga och dumpning av import från dessa båda företag anses därför inte ha förekommit med avseende på detta förfarande.

30. I punkterna 30 och 31 i förordning (EEG) nr 2904/91 tog kommissionen upp frågan om fastställandet av en dumpningsmarginal för exportörer som varken besvarade kommissionens frågeformulär inom den angivna fristen eller på annat sätt gav sig till känna samt frågan om att som en följd därav stödja sig på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88. Kommissionen skilde mellan de olika länderna beroende på de samarbetande exportörernas inrapporterade andel av den totala exporten från respektive land. På denna grundval uppskattades dumpningsmarginalerna för exportörerna i länder med en hög inrapporterad andel, dvs. Indien och Kina, motsvara den högsta marginal som konstaterats för en kontrollerad exportör i respektive land.

För exportörerna i länder med en låg inrapporterad andel, dvs. Taiwan, Indonesien och Turkiet, beräknades dumpningsmarginalerna på grundval av andra tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som getts i klagomålet och i Eurostatstatistiken, varvid dessa uppgifter justerades i lämplig omfattning eftersom upplysningarna från samarbetande exportörer i dessa länder inte kunde anses som representativa för alla andra exportörer.

31. Företrädare för den indonesiska regeringen och för exportörerna i Indonesien och Taiwan har framfört att den höga nivå för den generella dumpningsmarginalen för varje land som fastställts preliminärt långt ifrån avspeglar de faktiska priserna och kostnaderna i dessa länder. Följaktligen bör kommissionen inte lita på vad som påstås i klagomålet när det gäller fastställandet av normalvärdet, utan snarare fatta beslut som ligger i linje med de uppgifter som verifierats under utredningen. Dessutom har de försett kommissionen med statistik över den faktiska produkttyp som ingår i merparten av importen till gemenskapen från dessa båda länder, eftersom sådana uppgifter inte föreligger i Eurostatstatistiken.

Förutom dessa argument konstaterar kommissionen att även om de råvarukostnader som anges för de berörda garnerna i klagomålet är mer eller mindre i linje med de kontrollerade genomsnittskostnaderna i alla de exporterande länder som omfattas av förfarandet, gäller detta inte för de fasta omkostnaderna och vinsterna, vilka i genomsnitt ligger långt under vad som påstås i klagomålet. Denna situation, som

bekräftas av oberoende källor, nämligen den jämförande undersökning av produktionskostnader som utfördes av International Textile Manufacturers' Federation år 1989, och föreliggande uppgifter om de produkttyper som faktiskt exporterades av andra företag än de som kontrollerades i Taiwan och Indonesien, har föranlett kommissionen att ompröva det normalvärde som skall användas för det slutgiltiga fastställandet av de generella dumpningsmarginalerna för dessa bägge länder genom att vid behov ytterligare justera uppgifterna i klagomålet.

32. Sammanslutningen av exportörer i Turkiet uttryckte allvarliga tvivel om tillförlitligheten i den Eurostatstatistik som använts för att fastställa den generella dumpningsmarginalen för Turkiet. På begäran utförde de berörda inhemska tullmyndigheterna en utredning som visade att en väsentlig del av den import som i Eurostat registrerats enligt de KN-nummer som motsvarar de berörda garnerna med ursprung i Turkiet hade klassificerats felaktigt eftersom garnerna skulle ha registrerats enligt ett KN-nummer som inte omfattades av förfarandet. Följden av denna felaktiga klassificering är att den inrapporterade andelen av den totala exporten för de i Turkiet kontrollerade exportörerna ökar avsevärt och kommissionen anser därför att den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för någon av de kontrollerade exportörerna är en lämplig utgångspunkt för uppskattning av den generella dumpningsmarginalen för detta land.

33. Den klagande gjorde invändningar mot denna förändring i metoden för fastställande av en generell dumpningsmarginal för Turkiet. Det framhålls att Turkiet, trots den felaktiga klassificeringen, inte bör anses vara ett land med hög täckningsgrad för exporten och att den generella dumpningsmarginalen för detta land därför inte bör baseras på den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en samarbetsbetande exportör utan på en högre nivå.

Kommissionen konstaterar att andelen av den totala import från Turkiet som täcks av den inrapporterade importen av den berörda produkten från de tre kontrollerade exportörerna i Turkiet, som en följd av den felaktiga klassificeringen, nu är sådan att uppgifterna från dessa tre företag är representativa för alla andra exportörer i landet och således är de rimligaste uppgifter som är tillgängliga enligt artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88.

34. På grundval av ovanstående har följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av cif-priserna fritt gemenskapens gräns, fastställts:

Taiwan	14,3 %
Indonesien	11,9 %
Indien	7,8 %
Kina	23,5 %
Turkiet	10,1 %

35. Rådet bekräftar ovanstående resultat och slutsatser.

E. SKADA

i) Ackumulerad verkan av den dumpade importen

36. I punkt 34 i förordning (EEG) nr 2904/91 drog kommissionen slutsatsen att verkningarna på gemenskapsindustrin av dumpad import från de fem länder som omfattas av förfarandet måste bedömas tillsammans. En kinesisk exportör har gjort invändningar mot denna slutsats och hävdade att skadeverkningarna av importen från Kina inte borde ackumuleras med skadeverkningarna av den övriga importen utan betraktas separat. Exportören gjorde gällande att importen från Kina skulle betraktas som avsedd för det marknadssegment med lägre kvalitet som inte konkurrerar med segmenten för medelgod eller hög kvalitet där de övriga garnerna återfinns. Som stöd för detta hävdade den kinesiska exportören också att den kinesiska importen, i skarp kontrast till den ökande importen från de andra berörda länderna, hade fallit stadigt sedan 1987 och att kommissionen, då den bedömde ackumuleringen, borde ta hänsyn till den fortsatta nedgången i den kinesiska importen efter utredningsperiodens slut.

37. Det faktum att de under utredningsperioden importerade kinesiska garnerna inte var luftsplitsade och hade sämre spolning gör det inte möjligt att fastställa en klar skiljelinje varmed dessa garn kan skiljas från dem som antingen importeras från de andra berörda länderna eller tillverkas i gemenskapen. Enligt slutsatsen i punkt 8 är alla garn som omfattas av förfarandet likadana oavsett ursprung. Dessutom finns det stora möjligheter till kommersiellt utbyte och konkurrens mellan garn av alla ursprung, vilket kan bevisas genom den begränsade skillnaden i användarnas uppfattning om de kinesiska garnerna i jämförelse med de garn som framställs någon annanstans. Argumentet avisas därför.

Beträffande den volymmässiga utvecklingen av den dumpade kinesiska importen till gemenskapen ökade denna från 3 546 ton år 1986 till 6 755 ton år 1987, uppgick till 4 490 ton år 1988 och 3 310 ton under utredningsperioden. Importen visade alltså ingen egentlig tendens utan låg, efter en höjdpunkt 1987 och 1988, under utredningsperioden kvar på 1986 års nivå, vilket inte kan betraktas som en obetydlig import som sådan. Vid bedömningen av kumuleringen är det kommissionens normala praxis att inte granska utvecklingen av importen efter utredningsperiodens slut eftersom importen i vissa fall kan påverkas av att förfarandet inletts.

38. Som en följd av den felaktiga klassificering som nämns i punkt 32 hävdade de turkiska exportörerna att den reviderade marknadsandel i gemenskapen som import med ursprung i Turkiet stod för 1989 borde anses som minimal och därför inte i stånd att vålla gemenskapsindustrin väsentlig skada. Som en följd därav borde förfarandet avslutas för denna import utan att skyddsåtgärder införs.

Den reviderade nivån på denna import jämförd med den uppenbara konsumtionen i gemenskapen visar att importen fortsätter att stå för en inte obetydlig marknadsandel under utredningsperioden. Följaktligen måste det framförda argumentet avvisas.

39. Mot bakgrund av ovanstående överväganden bekräftar rådet de av kommissionens resultat som beskrivs kortfattat i punkterna 33 och 34 i förordning (EEG) nr 2904/91 och drar slutsatsen att verkningarna av den kinesiska och turkiska dumpade importen måste analyseras kumulativt med den övriga importen i fråga.

ii) Den dumpade importens volym och marknadsandel

40. Som en följd av den felaktiga klassificering som nämns i punkt 32 beträffande import av de berörda garnerna med ursprung i Turkiet är det nödvändigt att justera den kumulerade volymen och marknadsandelen av dumpad import från de fem berörda länderna som nämns i punkterna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 2904/91 i enlighet därmed. Således blir volymen på den dumpade importen till gemenskapen med ursprung i dessa länder nu 15 047 ton under utredningsperioden, vilket motsvarar en marknadsandel på 8,3 % i gemenskapen. Denna imports volym och marknadsandel år 1986 var 7 877 ton respektive 3,7 %.

Rådet bekräftar dessa resultat.

iii) Den dumpade importens priser

41. I sina preliminära utredningsresultat konstaterade kommissionen, beträffande alla berörda länder, att

nästan samtliga kontrollerade exportörer sålde till lägre priser än konkurrenterna. Det vägda genomsnittet av försäljning till lägre pris än konkurrenterna uppnådde som högst 56,48 %. Den kinesiska exportör som nämns i punkt 22 hävdade att kommissionen, då den konstaterade försäljning till lägre pris, borde göra en kvalitetsjustering så att priserna på de importerade kinesiska garnerna kunde jämföras med priserna på gemenskapens garner. Kommissionen ansåg det rimligt att samma justering som den som utfördes av normalvärdet beaktades för fastställandet av nivån på den berörda exportörens underprissättning, vilken sänktes i motsvarande grad.

Rådet bekräftar ovanstående slutsats och kommissionens resultat beträffande marginalerna på underprissättningen enligt beskrivningen i punkt 37 i förordning (EEG) nr 2904/91.

iv) Gemenskapsindustrins situation

42. Då kommissionen bedömde gemenskapsindustrins situation tog den hänsyn till flera ekonomiska faktorer för de kontrollerade gemenskapsproducenterna och ansåg det rimligt att hänvisa till några av dessa faktorer i ett större sammanhang, dvs. den allmänna situationen för producenterna av de berörda garnerna i gemenskapen.

Följande fakta framkommer i fråga om de kontrollerade gemenskapsproducenterna:

- Produktionsvolymen och graden av kapacitetsutnyttjande förblev på årsbasis i allmänhet stabil under perioden 1986–1989.
- Sedan 1986 låg försäljningsvolymen i linje med produktionsvolymen och följaktligen visade lagernivåerna vid årsskiftena ingen egentlig tendens.
- Försäljningsvolymens utveckling i jämförelse med den uppenbara utvecklingen av konsumtionen i gemenskapen resulterade i en viss ökning av dessa producenters marknadsandel sedan 1986.
- Gemenskapsproducenterna tvingades i allmänhet att avstå från att höja sina priser även om de stigande produktionskostnaderna normalt skulle ha talat för detta. Sedan slutet av 1988 har de i många fall till och med varit tvungna att sänka sina priser till nivåer som inte gjorde det möjligt för dem att uppnå rimliga vinster och som i de flesta fall låg under produktionskostnaderna.

- Förlusten på försäljningen år 1988 och 1989 nådde i genomsnitt upp till 1,3 % respektive 5,9 %.
- Mer än 1 000 arbetstillfällen försvann under 1988 och 1989. Detta utgör en nedskärning på nästan 20 % av 1987 års personalstyrka.

Kommissionen noterade också följande relevanta ekonomiska faktorer för samtliga gemenskapsproducenter av den likadana produkten:

- Den totala produktionsvolymen i gemenskapen minskade enligt den klagandes uppskattning, vilken inte ifrågasattes av någon av de berörda parterna, från 202 700 ton år 1986 till 157 150 ton under utredningsperioden, dvs. med mer än 22 %.
  - Från 1986 till 1989 lades 77 produktionsenheter som helt eller delvis var sysselsatta med att spinna de berörda polyestergarnerna ner i nio medlemsländer, antingen till följd av omstrukturering eller på grund av att verksamheten upphörde.
43. Det framfördes inte några andra fakta till kommissionen beträffande fastställandet av skada även om en kinesisk exportör ifrågasatte dessa resultat på ett antal punkter.
44. Den berörda exportören hävdade att kommissionens resultat beträffande de kontrollerade gemenskapsproducenternas produktion, kapacitetsutnyttjande, försäljning, lagerhållning och marknadsandel inte tyder på någon skada. Det påstods vidare att de preliminära resultaten inte innehåller någon indikation på den prisutveckling som kommissionen konstaterat och att resultaten beträffande lönsamhet, fabriksnedläggningar och sysselsättning, eftersom de kontrollerade gemenskapsproducenterna i allmänhet både tillverkade de berörda garnerna och andra textilvaror, inte borde baseras på företagen som helhet utan endast gälla de garner som berördes konkret. På grundval av dessa argument drar exportören slutsatsen att det inte finns tillräckliga indikationer på skada i kommissionens utredningsresultat.

en enda faktor eller några av dem nödvändigtvis är utslagsgivande. Det sägs nämligen i punkt 45 i förordning (EEG) nr 2904/91 att ekonomiska faktorer såsom produktion, försäljning, lagerhållning och marknadsandel, med tanke på vad som är kännetecknande för den berörda industrin, inte alltid klart avspeglade de svåra marknadsförhållanden under vilka de kontrollerade gemenskapsproducenterna har varit tvungna att bedriva sin verksamhet och skadan avspeglas följaktligen bättre i utvecklingen av andra parametrar, såsom priser, lönsamhet och sysselsättning.

De priser som de kontrollerade gemenskapsproducenterna tillämpade sjönk i genomsnitt med 2,9 % under utredningsperioden jämfört med de priser som rådde 1988. Vad som är relevant i denna sak är emellertid att dessa producenter konstant har förhindrats att höja sina priser sedan 1986 trots den press som ökningen av produktionskostnaderna har inneburit under denna period.

Kommissionen bekräftar att resultaten beträffande lönsamhet särskilt gäller de berörda garnerna och att förlusten av arbetstillfällen hos de kontrollerade gemenskapsproducenterna huvudsakligen berör spinlandet av de berörda garnerna eftersom denna verksamhet antingen var den enda eller spelade en dominerande roll för de flesta av de producenter som valts ut för utredningen.

45. Samma exportör framförde att inga slutsatser om skada kunde dras på grundval av uppgifter som inte verifierats av kommissionen. I punkt 3 i förordning (EEG) nr 2904/91 ges en förklaring till varför kommissionen under detta förfarande beslutat att välja ut ett visst antal företag för utredning samt en redogörelse för kriterierna för detta urval. Kommissionen drog i sina preliminära resultat slutsatsen att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada, vilket särskilt visade sig i form av en urholkning av priserna, otillräcklig lönsamhet eller till och med förlust och minskad sysselsättning. Den negativa tendensen hos alla dessa parametrar, på vilka de preliminära slutsatserna om skada är baserade, påträffades hos praktiskt taget alla de kontrollerade producenterna, vilka är representativa för gemenskapsindustrin och det kan därför inte hävdas att dessa slutsatser dragits på grundval av överifierade uppgifter.

46. Rådet bekräftar ovanstående utredningsresultat och drar slutsatsen att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88, vilket särskilt visar sig i att de prishöjningar som normalt skulle ägt rum inte kunde genomföras och att lönsamheten och sysselsättningen gick ner.

Kommissionen anser, i enlighet med artikel 4.1 c i förordning (EEG) nr 2423/88, i samband med fastställandet av skadesituationen för gemenskapsindustrin, att tendenserna hos de relevanta ekonomiska faktorerna inte bör bedömas separat eftersom varken

F. VÅLLANDE AV SKADA

i) Verknningar av dumpad import

47. Kommissionen fastställde i sina preliminära utredningsresultat att utvecklingen i gemenskapen av de negativa parametrarna i fråga om priser, lönsamhet och sysselsättning tidsmässigt motsvarar den dumpade importens största penetration. Bortsett från vad som redan diskuterats i punkterna 36 och 38 har inga andra argument framförts av de berörda parterna beträffande den skada som den dumpade importen har vållat.

ii) Verknningar av andra faktorer

48. Flera exportörer har gjort gällande att kommissionen i sina preliminära resultat inte har tagit tillräcklig hänsyn till verkningarna av importen av den berörda produkten med ursprung i Egypten och Brasilien när den fastställde att den dumpade importen från de länder som omfattas av förfarandet, betraktad separat, har vållat väsentlig skada. Exportörerna hävdade vidare att det i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2423/88 krävs att kommissionen skall bedöma skadeverkningarna av andra faktorer som också kan ha vållat väsentlig skada.

49. I punkt 50 i förordning (EEG) nr 2904/91 noterade kommissionen en väsentlig ökning av importen av den berörda produkten med ursprung i Egypten och Brasilien och dessa länders uppenbart låga prisnivå. Emellertid ansåg kommissionen också att den inte kunde dra någon slutsats på grundval av de priser som finns registrerade i Eurostat-statistiken eftersom den dolde ytterst viktiga skillnader mellan de olika produkttyperna och det inte förelåg några andra uppgifter i detta avseende. Kommissionen ansåg också att det, även om importen från de båda länderna i fråga hade vållat skada, inte fanns några tecken på att den skada som vållats av den dumpade importen med ursprung i de länder som omfattades av förfarandet därmed skulle anses som icke väsentlig.

Eftersom det inte föreligger några tillförlitliga uppgifter om exportpriser har kommissionen, efter att ha undersökt saken ytterligare, för närvarande ingen anledning att anse att importen från Egypten och Brasilien har vållat skada.

Enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 2423/88 kan de berörda exportörerna hållas ansvariga för den

skada som vållats av dumpningen även om denna skada bara är en del av en mera omfattande skada som kan tillskrivas andra faktorer. Kravet i denna artikel är endast att eventuell skada som vållats av andra faktorer inte tillskrivs den dumpade importen.

Med tanke på de berörda garnernas priskänslighet utgör den låga prisnivån på den berörda importen i detta fall, genom dumpningens verkningar, den mest relevanta faktor som har lett till prispress och därmed till minskad lönsamhet och sysselsättning. Detta visar sig genom att praktiskt taget alla de kontrollerade gemenskapsproducenterna, trots den marknadsandel de har erövrat, ådrog sig förluster som en följd av att de inte kunde höja priserna.

Såsom beskrivs i punkt 58 i förordning (EEG) nr 2904/91 jämfördes de priser som tillämpades av var och en av de kontrollerade exportörerna med de sammanlagda produktionskostnaderna i gemenskapen, vilka på grund av ett stabilt kapacitetsutnyttjande inte påverkades av importen, och man kunde iaktta en vinstmarginal som motsvarade den som uppnåtts före verkningarna av en eventuell import. Den dumpade import som omfattas av förfarandet tillskrivs sålunda ingen betydande skada som beror på någon annan import.

50. Några exportörer hävdade att kommissionen tillskriver den berörda dumpade importen den skada som vållats gemenskapsindustrin när en sådan skada i själva verket hänger samman med den långsamma omstrukturering som gemenskapsindustrin genomgår och den därav följande nedgången i efterfrågan. I den mån som denna process berör polyesterspinnerierna i gemenskapen noterade kommissionen i punkt 44 i förordning (EEG) nr 2904/91 att nedgången i sysselsättningen hos de kontrollerade gemenskapsproducenterna inte bara var en följd av en pågående omstrukturering utan också av de negativa verkningarna av den dumpade importen i fråga. Vad beträffar omstruktureringen av den industri som är beroende av den berörda industrin och den därav minskade efterfrågan på de berörda garnerna skulle detta i vanliga fall ha lett till en minskning av den dumpade importens volym. Detta har dock inte skett, utan denna import har ökat både i volym och marknadsandel.

51. Rådet bekräftar ovanstående överväganden liksom också slutsatserna i punkt 47—53 i förordning (EEG) nr 2904/91.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

52. En exportör anförde att införandet av tull på den berörda dumpade importen bara skulle få till följd att denna import åtminstone delvis ersattes av annan lågprisimport som oavsett om den var dumpad eller ej skulle vålla lika stor skada för gemenskapsindustrin.

Kommissionen hänvisar i detta avseende till övervägandena i punkt 51 med tanke på att det saknades tillförlitliga uppgifter om exportpriser från andra länder än de som omfattades av förfarandet. Det går därför inte att dra någon slutsats om sannolikheten för en sådan snedvridning av importen. Även om en viss snedvridning skulle förekomma skulle detta inte nödvändigtvis motverka gemenskapens intresse såtillvida som det skulle påvisa att de exportörer som omfattades av förfarandet endast kunde sälja på gemenskapsmarknaden genom att tillgripa illojal handelspraxis.

53. Några exportörer och flera väveriföretag och importörer i gemenskapen framförde argumentet att en höjning av priset på de berörda importerade garnerna, till följd av beslutet om antidumpningsåtgärder, skulle förvärra den redan svåra konkurrenssituation som den textilindustri i gemenskapen som är beroende av den berörda industrin befinner sig i med avseende på import av tyger och kläder från länder med låga produktionskostnader. Några av de berörda väveriföretagen har dessutom framfört att eftersom ett stort antal spinnerier i gemenskapen som kunde ha skyddats genom antidumpningsåtgärder redan har lagt ner sin verksamhet, skulle införandet av antidumpningstull på importerade garn vid denna tidpunkt flytta över trycket på väveriföretagen och försätta dem i farozonen.

54. Såsom beskrivs i punkt 54 i förordning (EEG) nr 2904/91 är avsikten med antidumpningstull i allmänhet att eliminera snedvridning av konkurrens till följd av illojal handelspraxis så att öppen och sund konkurrens kan återupprättas på en bestämd marknad. I föreliggande fall är det grundläggande syftet med beslutet om antidumpningsåtgärder att motverka den dumpade importens skadliga verkan på de spinneriföretag i gemenskapen som bearbetar de berörda garnerna.

Beträffande intresset för den gemenskapsindustri som bearbetar dessa garn anser kommissionen att

om sund konkurrens inte återupprättas för den berörda produkten på gemenskapsmarknaden skulle detta, även om det på grund av lägre priser på kort sikt skulle vara fördelaktigt för väveri- och trikåföretagen, utgöra ett allvarligt hot mot den återstående spinneriindustrins livsduglighet då denna redan befinner sig i en vanskelig ekonomisk situation. Dessutom borde det faktum att ett ansenligt antal spinneriföretag i gemenskapen har lagt ner sin verksamhet inte leda till slutsatsen att de som fortfarande är i drift inte behöver skyddas mot skadliga dumpningsmetoder.

Vidare anser den klagande i detta förfarande, som är företrädare inte bara för spinneriföretagen utan också för väveriföretagen, att man då man väger de olika intressena i denna fråga borde prioritera elimineringen av dumpningens skadliga verkan på gemenskapens spinneriindustri. Denna uppfattning delas av Europeiska fackföreningskommittén för textilvaror, kläder och lädervaror, vars medlemmar tillhör både spinneri- och väveriindustrin, och som efter en noggrann avvägning av de båda industriernas motstridiga påståenden skriftligen till kommissionen har gett uttryck för sitt starka bifall till beslutet om slutgiltiga skyddsåtgärder i detta förfarande.

55. Fédération internationale de la filerie och två gemenskapsproducenter av sytråd har framfört att avslutandet av förfarandet beträffande sytråd enligt KN-nummer 5508 10 11 (jämför punkt 64 i förordning (EEG) nr 2904/91) i kombination med beslutet om antidumpningsåtgärder för import från de berörda länderna av polyestergarn enligt KN-nummer 5509 22 10 och 5509 22 90, som sägs vara den huvudsakliga råvaran vid tillverkning av sytråd, kommer att leda till att importen av dessa garn ersätts av import av sytråd, varvid tillverkningen hos gemenskapens sytrådsproducenter kommer att påverkas negativt. Följaktligen hävdas det att dessa garn också bör undantas från förfarandet och att de i vilket fall som helst, om de undantas, inte i nämnvärd grad kan påverka den klagande gemenskapsindustrins intressen eftersom de bara stod för 5,6 % av den totala importen under utredningsperioden.

Även om den klagande inte bestred det rättsliga underlaget för avslutandet av förfarandet beträffande sytråd har företaget, i detta avseende, framfört att det skulle ha varit lämpligare att besluta om skyddsåtgärder för denna produkt. Beträffande garn som klassificeras enligt KN-nummer 5509 22 10 och 5509 22 90 bestrider den klagande att dessa garn endast i begränsad omfattning används för annat än tillverkning av sytråd. Följaktligen hävdar den klagande att gemenskapens spinneriföretags intresse i betydande grad skulle påverkas om inga åtgärder

vidtas beträffande dessa garner med ursprung i de länder som omfattas av förfarandet, något som också visar sig i den enorma ökningen av importen av dessa garner, vilken har fördubblats sedan utgången av utredningsperioden.

Då kommissionen ställdes inför dessa motstridiga argument gick den igenom alla tillgängliga upplysningar och anmodade båda parterna att belägga sina påståenden. Den har dock inte mottagit några belägg för om de berörda garnerna nästan uteslutande används för framställning av sytråd eller ej. Kommissionen förstår också att oavsett vilka verkningar beslutet om åtgärder beträffande de berörda garnerna har på konkurrenskraften hos gemenskapens sytrådsproducenter, förmildras dessa verkningar av producenternas relativa marknadsmässiga fördelar gentemot sytrådsproducenter i tredje land, nämligen att de har tillgång till en komplett färgskala och att det är nära till kunderna. Under dessa omständigheter och med hänsyn till att dumpning och skada har fastställts beträffande de berörda garnerna och att det är nödvändigt att förhindra ett kringgående, vilket skulle göra skyddet av gemenskapsindustrin verkningslöst, anser kommissionen att det undantagande som begärts inte är berättigat.

56. Rådet bekräftar kommissionens utredningsresultat och drar slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att besluta om antidumpningsåtgärder för att eliminera de skadliga verkningarna av den berörda importen med ursprung i Taiwan, Indonesien, Indien, Kina och Turkiet. Dessa åtgärder bör bestå av en antidumpningstull.

H. TULL

57. Genom att fastställa nivån på den slutgiltiga tull som skall införas bekräftar rådet kommissionens metoder och utredningsresultat, som beskrivs i punkt 57—62 respektive punkt 63 i förordning (EEG) nr 2904/91 beträffande import från samarbetande exportörer och från exportörer som varken besvarade kommissionens frågeformulär inom den fastställda fristen eller på annat sätt gav sig till känna.
58. Vid beräkningen av den höjning av exportpriset som var nödvändig för att undanröja skadan beträffande en kinesisk exportör har vederbörlig hänsyn tagits till

den anpassning av kvaliteten som kommissionen samtyckt till i punkterna 22 och 41.

59. En exportör gjorde gällande att kommissionen, innan antidumpningstullen infördes, borde följa det samrådsförfarande som fastställs i multifiberavtalet, MFA. Rådet konstaterar emellertid att detta avtal inte förhindrar de deltagande länderna från att vidta berättigade antidumpningsåtgärder och att det inte finns någon förpliktelse till samråd på förhand om dessa frågor.
60. Rådet har övervägt situationen för företag som började eller kommer att börja exportera den berörda produkten till gemenskapen efter utredningsperiodens slut. Det kom till den slutsatsen att denna situation skulle ge möjlighet till kringgående om en antidumpningstull som var lägre än den högsta antidumpningstull som fastställts för någon av exportörerna i de berörda länderna skulle tillämpas. Rådet konstaterar dock att kommissionen är beredd att utan dröjsmål inleda en omprövning av förfarandet så snart som det exporterande företaget för kommissionen kan framlägga tillräckliga bevis för att det inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under den utredningsperiod som omfattas av det aktuella förfarandet, började eller bestämt har för avsikt att börja exportera först efter utredningsperiodens utgång och att det inte är närstående eller på annat sätt knutet till något av de företag som är föremål för den pågående utredningen och vars import till gemenskapen anses vara dumpad.

I. ÅTAGANDE

61. En kinesisk exportör erbjöd ett prisåtagande. Eftersom denna exportör inte kan fastställa sina exportpriser helt självständigt ansågs det dock att det fanns risk för att åtagandet inte skulle uppfyllas. Efter samråd befanns detta åtagande därför inte godtagbart. Efter det att den berörda exportören meddelats orsakerna till att åtagandet inte kunde godtas drog denna tillbaka sitt erbjudande.

J. UTTAG AV PRELIMINÄR TULL

62. Mot bakgrund av de dumpningsmarginaler som fastställts och den allvarliga skada som vållats gemenskapsindustrin anser rådet det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull slutgiltigt tas ut till den nivå som motsvarar den slutgiltiga tullen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall härmed införas på import av enkelt och tvinnat (flertrådigt) garn innehållande minst 85 viktprocent polyesterstapelfibrer, inte i detaljhandelsuppläggningar, enligt KN-nummer 5509 21 10, 5509 21 90, 5509 22 10 och 5509 22 90 och annat garn av polyesterstapelfibrer med inblandning huvudsakligen eller uteslutande av antingen regenatstapelfibrer eller bomull, inte i detaljhandelsuppläggningar, enligt KN-nummer 5509 51 00 och 5509 53 00 och med ursprung i Taiwan, Indonesien, Indien, Kina och Turkiet.

2. Den tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, oförtullat, fastställs till följande:

	<i>Tullsats (%)</i>	<i>Tilläggskod i TARIC</i>
Taiwan	14,3	8578
Indonesien	11,9	8579
Indien	7,8	8580
Kina	23,5	8581
Turkiet	10,1	8582

Undantagen är importen av de produkter som anges i punkt 1 och som framställs av nedanstående företag för vilka följande tullsatser gäller:

	<i>Tullsats (%)</i>	<i>Tilläggskod i TARIC</i>
TAIWAN		
Chung Shing Textile Company Ltd	2,2	8583
INDIEN		
Rajasthan Textile Mills (omist. Sutiej Cotton Mills Ltd)	2,0	8584
The Shree Meenakshi Mills Ltd	7,8	8585
Deepak Spinners Ltd	2,9	8586
Gokak Patel Volkart Ltd	2,9	8586
Himachal Fibres Ltd	2,9	8586
Hind Syntex Ltd	2,9	8586
Indo Rama Synthetics (India) Ltd	2,9	8586
Loyal Textile Mills Ltd	2,9	8586
Orient Syntex Ltd	2,9	8586
Precot Mills Ltd	2,9	8586
Rajasthan Textile Mills (prop. Sutiej Cotton Mills Ltd)	2,9	8586
Sholingur Textiles Ltd	2,9	8586
Soundararaja Mills Ltd	2,9	8586
The Madhavnagar Cotton Mills Ltd	2,9	8586
Vardhman Spinning & General Mills Ltd	2,9	8586
Yarn Syndicate Ltd	2,9	8586
Modern Syntex Ltd	2,0	8587
Sree Satyam Spinning & Weaving Mills Ltd	5,4	8588
Reliance Chemotex Industries Ltd	2,1	8589
The Coimbatore Pioneer Mills Ltd	3,3	8590
Banswara Syntex Ltd	2,2	8591
TURKIET		
Bisas Bursa Iplik Sanayii AS	10,1	8592
Soktas Pamuk Ve Tarim Ürünlerini Deger Pendirme Ticaret Ve Sanayii AS	4,1	8593
Ceytas Ceyhan Tekstil Sanayii AS	2,6	8594

Priset fritt gemenskapens gräns anses som nettopris om betalning enligt de faktiska betalningsvillkoren skall ske senast 30 dagar efter varornas ankomst till gemenskapens tullområde. Det skall höjas med 1 % för varje ytterligare månad som betalningsfristen förlängs.

3. Tullen skall inte tillämpas på import av de produkter som anges i punkt 1 och som framställs av PT Kewairam Indonesia, Bandung, Indonesien (tilläggskod 8595 i TARIC) och Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou, Kina (tilläggskod 8596 i TARIC).

4. Gällande bestämmelser om tull skall tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2904/91 skall slutgiltigt tas ut med en tullsats motsvarande den slutgiltiga tullen. De belopp för vilka en säkerhet ställts som överstiger den slutgiltiga tullsatsen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 mars 1992.

På rådets vägnar

Arlindo MARQUES CUNHA

Ordförande
